Dosarul nr.2-736/2023
nr.e.2-23111698-38-2-03082023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

18 octombrie 2023 orașul Telenești

Judecătorul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) Ludmila Iarmaliuc,

a examinat în baza materialelor anexate la dosar, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă înaintată de înaintată de organizația de creditare nebancară „Dacreditare” societate cu răspundere limitată împotriva pârâtului Copaci Vasile, privind încasarea sumei împrumutului în mărime de 7 000 lei și penalitatea în mărime de 7 000 lei, în baza contractului de împrumut nr. 858564 din 03.01.2022 și a cheltuielilor de judecată.

cererea cu valoare redusă au fost expediate în adresa pârâtului, fiind citat prin aviz publicitar la data de 14.09.2023, referință nu a depus,

a c o n s t a t a t

Reclamantul organizația de creditare nebancară „Dacreditare” S.R.L. la data de 03 august 2023 a depus la Judecătoria Orhei (sediul Telenești) o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Copaci Vasile, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la data de 03 ianuarie 2022 a încheiat un contract de împrumut nr.858564 cu Copaci Vasile, prin care reclamantul s-a obligat să-i acorde un împrumut în valoare de 7 000 lei, iar pârâtul Copaci Vasile s-a obligat să restituie suma primită, dobânda și alte plăți aferente în termen de 30 zile.

Menționează că pârâtul Copaci Vasile a retras mijloace financiare în mărime de 7000 lei, după care nu și-a onorat obligațiile contractuale a achitare a împrumutului în termenul și condițiile stabilite.

Indică că pârâtul Copaci Vasile a fost notificat despre obligația de plată a contractelor de împrumut, precum și de consecințele neachitării, deși acesta a fost atenționat că în cazul neachitării datorii în termen de 7 zile calendaristice, va fi acționat în instanța de judecată, acesta nu a a acordat importanță și nici nu a achitat obligația de plată.

Cere reclamantul organizația de creditare nebancară „Dacreditare” S.R.L. încasarea din contul pârâtului Copaci Vasile a sumei împrumutului în mărime de 7

000 lei și penalitatea în mărime de 7 000 lei, în baza contractului de împrumut nr. 858564 din 03.01.2022 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 420 lei cu titlu de taxă de stat, și în mărime de 492 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile conform dispozițiilor art.art.858, 947 1242, 1247 Cod civil.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din data de 04 august 2023 a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către organizația de creditare nebancară Dacreditare" S.R.L. (f. d. 13).

La data de 04 august 2023 a fost expediată în adresa pârâtului Copaci Vasile, pentru cunoștință și depunerea referinței, cererea depusă cu anexele, fiindu-i acordat pârâtului termen de 30 zile de la comunicarea cererii pentru prezentarea referinței și probelor necesare, însă avizul s-a returnat cu mențiunea „plecat", din care motive a fost efectuat citarea acestuia prin publicitate (f.d.18). Astfel, reținând normele legale, judecătorul conchide citarea legală a pârâtului.

Conform dispozițiilor art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele dosarului, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, judecătorul consideră că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform cu dispozițiile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin urmare, judecătorul a examinat, corespunzător condițiile cererii de chemare în judecată în conformitate cu prevederile art.9 alin.(1) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Astfel în contextul pretențiilor deduse judecării instanța de judecată reține că în temeiul art.8 alin.(1) și alin (2) Cod Civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 Cod civil, (1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Conform prevederilor art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art.858 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform dispozițiilor art.901 alin.(1) lit.a) și alin. (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa, să ceară executarea silită a obligației. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Potrivit art. 912 alin. (1) Cod civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Conform art.992 alin.(1) Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art.947 alin.(1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

În conformitate cu dispozițiile art.1242 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art.1247 alin.(1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Conform prevederilor art.1248 alin.(1) Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Alin.(2) prevede că dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit,
împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art.864 alin.(2) și (4). Iar alin.(3) al aceluiași articol, în cazul în care nu poate restitui bunul, împrumutatul trebuie să plătească valoarea acestuia calculată în funcție de locul și timpul executării obligației.

Instanța reține că, potrivit pct. 3.3 din contractul de împrumut, în situația în care există sume restante, împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întârziere pînă la rambursarea totală a restanței, o penalitate zilnică echivalentă cu 0,8 % pe zi din suma restantă.

În speță, s-a reținut că la data de 03 ianuarie 2022, între organizația de creditare nebancară „Dacreditare” S.R.L. în calitate de împrumutător și Copaci Vasile în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut nr.858564 (f.d.6).

Conform contractului de împrumut nr. 858564 împrumutătorul transmite în proprietatea împrumutatului suma de 7 000 (șapte mii) lei, cu termenul de rambursare în 30 zile, care urma a fi restituit la data de 02 februarie 2022: (datoria și dobânda în mărime de 0,8% pe zi), (f.d.6).

Astfel, conform ordinului de eliberare a numerarului nr.858564 din data de 03.01.2022 debitorului Copaci Vasile i-a fost eliberată suma de 7 000 lei în baza

contractului de împrumut nr. 858564 din data de 03 ianuarie 2022, ceea ce confirmă executarea obligațiilor contractuale de împrumutător (f.d.9).

Din conținutul cererii de chemare în judecată și înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, reiese că pârâtul nu a restituit împrumutul.

Din care considerente, organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea de la debitorul Copaci Vasile a sumei în mărime de 14 000 lei compusă din suma împrumutului în mărime de 7 000 lei și penalitatea în mărime de 7 000 lei.

Față de aceste considerente, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial pretențiile formulate de reclamant în partea respectivă și de a încasa de la Copaci Vasile în beneficiul organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. a sumei în mărime de 7 000 lei cu titlu de împrumut.

Privitor la pretențiile reclamantului de încasarea de la pârâtul Copaci Vasile a penalității în mărime de 7 000 lei în baza contractului de împrumut nr. 858564 din data de 03 ianuarie 2022, calculată conform condițiilor pct.3.3 a contractului, judecătorul consideră această clauză ca nefiind negociată de părți, purtând în mod indubitabil caracterul unei clauze penale, circumstanțe ce derivă din natura obligației pecuniare menționate.

Potrivit dispoziții art.947 Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Conform art. 943 Codul civil, dobînda, dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului). Cu toate acestea, dobînzile se pot capitaliza și pot produce dobînzi dacă s-a prevăzut expres, dar numai pentru dobînzi scadente cel puțin 12 luni. Dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea nu se poate capitaliza. Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol este lovită de nulitate absolută. Cu toate acestea, prin contractul de cont curent sau de depozit ori de alt cont de plăți se poate deroga de la dispozițiile prezentului articol.

Conform prevederilor art. 11 alin. (1) Codul civil, stipulează că buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit art. 775 alin. (1) Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Iar, conform alin. (2) al aceluiași articol, este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin. (1).

Conform art. 328 alin.(l) şi alin.(2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În conformitate cu prevederile art. 329 alin.(l) şi (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimental consumatorului (nulitatea de protecție). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Potrivit art. 1069 alin.(l) şi (4) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist Totodată, alin.(3) a normei date stabileşte că, dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standart, se prezumă că ea nu a fost negociată.

Conform art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate întrun limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Intr-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(l) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Conform art. 1072 alin.(l) Cod civil stabileşte că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consider

abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei credinţe, consumatorul.

Conform art. 1073 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art.1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale. Potrivit art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

Conform art. 1077 alin. (1) pct. 4) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului. Alineatul (1) pct. 6) din aceeași normă, stipulează că sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudicial cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

În corespundere cu art. 1081 alin. (4) din Codul civil privind domeniul de aplicare a clauzelor abuzive, relevă că orice clauză contrară dispozițiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolute.

Conform art. 3 al Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sunt cunoscute de creditor.

Potrivit art. 4 alin. (1), (2) din Legea enunţată, orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobînzii sau alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde informaţii standard în conformitate cu prevederile din prezentul articol. Informaţiile standard specifică, într-un limbaj clar, concis şi lizibil, în acelaşi cîmp vizual şi cu caractere de aceeaşi dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele: a) rata dobînzii aferente creditului, fixă şi/sau flotantă, împreună cu informaţiile privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator; b) valoarea totală a creditului; c) dobînda anuală efectivă, care se indică în mod evidenţiat (cu caractere aldine); d) dacă este cazul, durata contractului de credit; e) în cazul unui credit sub formă de amînare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, preţul actual şi valoarea oricărei plăţi în avans; şi f dacă este cazul, valoarea totală plătibilă de către consumator şi valoarea

ratelor de plată; g) atenţionarea consumatorului de către creditor asupra responsabilităţii de rambursare a creditului.

Conform art. 15 alin.(7)-(9) a Legii indicate supra, cerinţe privind clauzele contractuale, se interzice aplicarea oricăror plăţi (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăţi) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani şi/sau în care suma iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depăşească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar. In cazul acordării creditelor pentru consumatori a căror sumă iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), se interzice: a) efectuarea schimbărilor în clauzele contractuale respective, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară iniţială a consumatorului; b) pentru consumatorul care înregistrează întârzieri mai mari de 30 de zile în executarea obligaţiilor conform contractului de credit, încheierea oricăror alte acte juridice cu acelaşi consumator, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară totală a acestuia, până la stingerea obligaţiei scadente de rambursare conform contractului de credit curent şi expirarea a cel puţin 10 zile lucrătoare de la această acţiune. Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

În conformitate cu art.16 lit. a) Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele dreptul de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia.

În această ordine de idei, judecătorul reține că contractul de împrumut încheiat între un comerciant și un consumator este unul de adeziune, deoarece clauzele acestuia au fost formulate în prealabil de către împrumutător, pe când împrumutatul poate doar să accepte încheierea contractului în condițiile impuse ori să renunțe la încheierea lui. Iar simplul fapt al semnării contractului nu poate constitui temei suficient pentru a considera că contractul a fost negociat.

Sub acest aspect, în contractele încheiate cu consumatorii, prerogativa de evaluare a clauzelor contractuale și recunoașterea acestora ca fiind abuzive este atribuită prin lege în competența instanței de judecată.

La caz, judecătorul reține că, reclamantul a pretins încasarea de la pârât a sumei de 7 000 lei cu titlu de penalitate, conform pct. 3.3 al contractului de împrumut.

Astfel, potrivit pct. 3.3 al Contractului, în situația în care există sume restante, împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întârziere până la rambursarea totală a restanței, o penalitate zilnică echivalentă cu 0,8%/zi din suma restantă.

În contextul dat, judecătorul reține că, prevederea contractuală cu privire la penalitate este în detrimentul consumatorului, aceasta fiind contrară și cerințelor de bună-credință, nu a fost negociată individual cu pârâtul, clauza respectivă fiind una abuzivă, or, se referă doar la neexecutarea obligațiilor de către partea pârâtă, în sarcina reclamantei nefiind instituite careva obligații în caz de neexecutare.

Or, luând în considerație specificul activității societății împrumutătoare, în condițiile în care depunerea cererii de acordare a împrumutului, încheierea contractului și primirea banilor împrumutați a avut loc într-o perioadă scurtă de timp, reieșind din modalitatea de expunere a clauzelor contractului de credit nebancar, luând în calcul dezechilibrul dintre drepturile și obligațiile părților contractante creat prin clauzele contractuale enunțate, judecătorul apreciază că, în speță, ținând cont de condițiile generale la contractul de împrumut din 03.01.2022, este un contract standard de adeziune, din timp redactat și pregătit pentru o multitudine de clienți, fără posibilitate de negociere din partea aderentului - pârât, astfel, prevederile acestuia sunt clauze contractuale standard.

Judecătorul, consideră că cerința cu privire la penalitatea de întârziere în sumă de 7 000 lei urmează a fi respinsă, ca fiind o prevedere contractuală standard, or, reclamantul nu a demonstrat provocarea unui prejudiciu în mărimea penalității solicitate prin neexecutarea contractului nominalizat.

La fel, judecătorul reține faptul că o astfel de clauză creează un dezechilibru semnificativ între drepturile si obligațiile părților, acest dezechilibru fiind în primul rând, unul economic, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimoniul consumatorului.

Prin urmare, toate clauzele contractuale, incluse în contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, urmează a fi examinate sub aspectul legalității lor, prin prisma normelor menționate și la constatarea caracterului abuziv al unor clauze dintr-un contract de credit/împrumut, judecătorul, cu precădere, va da importanță, din perspectiva legilor și jurisprudenței, privitoare la drepturile consumatorilor.

În circumstanțele relevate și în contextul normelor de drept enunțate supra, judecătorul ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată pretenția reclamantului

referitoare la încasarea a penalității în sumă de 7 000 lei în baza contractului de împrumut nr. 858564 din data de 03 ianuarie 2022.

Cu referire la cererea părții reclamante cu privire la compensarea din contul părții pîrîte a cheltuielilor de judecată, judecătorul consideră necesara de a fi admise.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Judecătorul reține că, la depunerea acțiunii civile reclamantul a anexat originalul ordinului de plată nr.1781 din data de 06.07.2023 (f.d.2), prin care se probează achitarea sumei de 420 lei de către organizația de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. în contul bugetului de stat cu titlu de taxă de stat pentru examinarea pricinii civile cu implicarea pârâtului Copaci Vasile.

Corespunzător, judecătorul va încasa din contul pârâtului Copaci Vasile, care a pierdut procesul, în beneficiul reclamantului suma de 270 (două sute șaptezeci) lei, cu titlu de taxă de stat în mărimea în care au fost admise pretențiile.

Concomitent, instanța de judecată reține că, cerința reclamantului organizației de creditare nebancară „Dacreditare" S.R.L. privind încasarea cheltuielilor pentru citare publică urmează a fi admisă din considerentele.

În conformitate cu art.90 alin.(1) lit.c) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de înștiințare şi chemare a părților în judecată.

Judecătorul reține că reclamantul a anexat factura fiscală seria nr.EAJ000351875 din data de 14.09.2023 (f.d.19), prin care se probează achitarea sumei de 110 lei de către O.C.N. „Dacreditare" S.R.L. pentru citarea pârâtului Copaci Vasile în ziarul „Ziarul de Gardă".

Reieșind din normele de drept enunțate, judecătorul ținând cont de circumstanțele cauzei, concluzionează că prin înscrisurile prezentate de către reclamantul O.C.N. „Dacreditare" S.R.L., se confirmă suportarea cheltuielile de înștiințare şi chemare a pârâtului în judecată, care au fost necesare, reale și rezonabile și se justifică în mod integral în mărime de 110 lei.

Cu referire la pretențiile reclamantului de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică, urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Judecătorul relevă că în prezentul litigiu reclamantul a fost asistat de avocatul Carmanschi Vitalie, împuternicit prin mandatul din data de 14.02.2023 (f.d.3).

Dovada achitării serviciilor pentru asistență juridică acordată de avocat, se confirmă prin ordinul de plată nr. 1940 din data de 11.07.2023 (f.d.4).

Potrivit art.96 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Potrivit alin.(1^1) art.96 Cod de procedură civilă, stabileşte: cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin urmare, judecătorul conchide că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 492 lei se atribuie la cheltuieli de asistență juridică, având în vedere lista serviciilor juridice prestate de către avocat și că a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată al reclamantului, ținând cont de circumstanțele cauzei, judecătorul consideră justificată încasarea cu titlu de cheltuieli de asistență juridică a sumei de 492 lei de la pârâtul Copaci Vasile.

Pentru aceste motive și în conformitate cu dispozițiile art.94, 96, 238-241, 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de organizația de creditare nebancară „Dacreditare” S.R.L. împotriva pârâtului Copaci Vasile, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Copaci Vasile (a.n.*****, număr de identificare - *****, cu domiciliul în satul*****) în beneficiul organizației de creditare nebancară „Dacreditare” societate cu răspundere limitată (codul fiscal-*****, cu sediul în municipiul Chișinău bulevardul Ștefan cel Mare și Sfînt 3) suma în mărime de 7 000 (șapte mii) lei cu titlu de împrumut în baza contractului de împrumut nr. 858564 din 03.01.2022 , suma în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei cu titlu de taxa de stat, suma în mărime de 492 (patru sute nouăzeci și doi) lei cu titlu de cheltuieli de asistența juridică și suma în mărime de 110 (o sută zece) lei cu titlu de cheltuieli de citare.

Se respinge ca neîntemeiate pretențiile organizației de creditare nebancară „Dacreditare” societate cu răspundere limitată în partea încasării de la Copaci Vasile, a penalității în mărime de 7 000 lei în baza contractului de împrumut nr. 858564 din 03.01.2022 și a diferenței din taxa de stat achitată de reclamant la depunerea acțiunii.

Hotărârea poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile, de la data emiterii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești).

Judecătorul /semnătura/ Ludmila IARMALIUC

copia corespunde originalului

judecătorul Ludmila IARMALIUC